

Sygn. akt V KK 233/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie P. P.

skazanego z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 września 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości- Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w T.

z dnia 2 lutego 2017 r., sygn. akt II K (...)

**I. Uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.
postępowanie karne wobec oskarżonego umarza, a kosztami
procesu obciąża Skarb Państwa;**

II. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 lutego 2017 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w T. skazał P. P. za popełnienie – w dniu 11 lipca 2015 r. w miejscowości M. – przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto, wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego na

podstawie art. 44 § 2 k.k. nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 1000 zł oraz orzeczono przepadek dowodu rzeczowego i zaliczono na poczet kary okres zatrzymania. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 31 marca 2017 r.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny. Zarzucając wyrokowi: „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie - art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., polegające na jego niezastosowaniu i wydaniu wyroku skazującego wobec P. P., podczas gdy zmarł on przed wydaniem wyroku, co stanowi bezwzględłą przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.”, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co zważywszy na jej kierunek, umożliwiałoby jej uwzględnienie w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Rację ma bowiem skarżący, że w sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa, tj. art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., albowiem prowadzono postępowanie karne już po śmierci oskarżonego i w konsekwencji wydano wobec niego skazujący wyrok. Nie ma przy tym znaczenia, że z akt sprawy wynika, iż sąd *meriti* nie miał wiedzy o śmierci oskarżonego w dacie wydawania wyroku (zawiadomienia były awizowane i uznawane za doręczone), albowiem rażące naruszenie prawa może zaistnieć także bez wiedzy sądu. Z bezspornych ustaleń wynika bowiem, że oskarżony w dniu 22 grudnia 2016 r. zmarł w F., a zatem wyrok został wydany po jego śmierci. W tym układzie konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania wobec oskarżonego (art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k.); jedynie gdyby zapadł wyrok uniewinniający brak byłoby podstaw do uwzględnienia kasacji (art. 529 k.p.k.). Rozstrzygnięcie o kosztach procesu wynika z treści art. 632 pkt 2 k.p.k., a o wydatkach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 638 k.p.k.

r.g.